

1. Juli, vil blive ganske overordentlig brat, og jeg vil i Modsætning til den foregaaende ærede Taler i høj Grad understrege, at man maa være varsom overfor denne Industri, fordi den — ikke mindst takket være de Foranstaltninger, der er blevet gennemført i de senere Aar — er blevet saa stærkt belastet med Afgifter, at Forbruget af dens Produkter er i høj Grad sensibelt. Jeg tror, man er ude ved den yderste Grænse, og jeg tror, at her, hvor det drejer sig om en rent finansiel og fiskal Betragtning, vil man kunne løbe Fare for at naa en for stærk Belastning af denne enkelte Vare. Jeg tror, man allerede vil kunne konstatere en Forskydning af Forbruget fra Cigarer over til andre Tobaksvarer, som skattemæssigt set er ganske anderledes lidet givtige end Cigarerne, og dette var jo ikke Meningen og kan heller ikke have været Meningen fra Statsmagts Side, da man paalagde disse høje indenlandske Afgifter. Jeg henviser ogsaa til den ved den sidste Luksustold, den saakaldte Valuta-tolds Givelse stærkt forøgede Raatobakstold. Vi fra vor Side beklager, at Kontrolforanstaltninger stadig skal være nødvendige. Vi gik i sin Tid med til Kontrolforanstaltninger, fordi vi maatte mene — og stadig mener —, at i ekstraordinære Situationer maa man gaa til ekstraordinære Foranstaltninger, navnlig naar man staar overfor begrænsede Perioder. Vi er derimod betænkelige, saa snart der kan være Mistanke om, at saadanne Foranstaltninger vil faa en mere permanent Karakter, og derfor er vi ikke saa glade ved at se disse Foranstaltninger gaa igen i Lovforslaget; men da den Afvikling, som her foreslaas, jo paa den anden Side er meget kortvarig, skal disse Kontrolforanstaltninger ikke for os være nogen Hindring for at medvirke ved Lovforslagets Gennemførelse. Vi har allerede tidligere, den Gang Ministeriet Neergaard gennemførte den Lov, hvis Gylighed der nu er Tale om at forlænge, fra Industrien faaet Tilsagn om, at man ikke vilde misbruge Loven, og vi ved ifølge Erklæringer fra den tidligere Handelsminister i Ministeriet Neergaard, at de Løfter og de Forpligtelser, de krisehjulpne Industrier den Gang afgav, loyalt er blevet overholdt. Det har vi lagt Vægt paa, og vi vil stadig, idet vi fortsat stoler paa denne loyale Opfyldelse fra Industriens Side, haabe paa, at Administrationen forstaaende fører Lovens herhen hørende Bestemmelser ud i Livet.

Ud fra disse Anskuelser og med den

Motivering vil vi fra vor Side medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Dahlgard: Ved Gennemførelsen i 1923 af den ganske overordentlig store Forhøjelse af Toldsatserne for Cigarer og Cigarillos, som gennemførtes af den tidligere Regering, erklærede vi, at vi maatte modsætte os Toldforanstaltninger som Middel mod Industrikrisen ud fra forskellige Synspunkter, hvoraf jeg her blot skal nævne dette, at Toldforanstaltninger erfaringsmæssigt altid viser sig vanskelige at komme bort fra igen, men i det særlige Tilfælde, der her forelaa, tillige af den Grund, at den Forhøjelse, der her var Tale om, var saa stor, at man maatte regne med, at den næsten kunde komme til at virke prohibitivt, altsaa som et Forbud mod Indførsel af Cigarer. Denne sidste Antagelse har jo i alt væsentligt vist sig at være rigtig. Medens vi i 1921 havde en Indførsel paa omkring 350.000 kg Cigarer og i 1922 endogsaa var oppe paa 500.000 kg, har vi i 1924, som er det første Aar, i hvilket denne Kriseværnstold har virket gennem hele Aaret, kun haft en Indførsel paa ca. 30.000 kg. Det er derfor forstaaeligt, at der i det Fag, her er Tale om, kan næres Ængstelse ved paa een Gang at falde ned fra denne mægtige Beskyttelse til den normale Beskyttelse, der gjaldt, før Krisetolden blev gennemført. I og for sig ligger der jo i det, der her er foreslaaet, en interessant Illustration til et Spørgsmaal, der i sin Tid diskuteredes meget stærkt, Forskellen imellem Kriseværn gennem Toldbeskyttelse og Kriseværn gennem Importregulering. Jeg skal her blot minde om, at ved den Importregulering, som gennemførtes i 1922 af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og som vi for vort Vedkommende ogsaa stemte for, opretholdtes for Cigarernes Vedkommende en Indførsel lig den Indførsel, som fandt Sted i 1913 under normale Forhold plus et Procenttillæg, der svarede til Befolkningens procentvise Tilvækst. Der opretholdtes altsaa i Virkeligheden en normal Konkurrence fra Udlandets Side ved Forslaget, hvorfor man ogsaa kunde vente, at en saadan Importregulering vilde kunne ophæves paa naturlig Maade, naar Krisen var ovre. Ved denne Krisetolds Gennemførelse skabtes der den Tilstand, at Konkurrenten i alt væsentligt lukkedes ude; og derfor, siger jeg, er der ikke noget at sige til, at det Erhverv, det drejer sig om, er ængsteligt, naar en saadan Tilstand pludselig ophører, og man igen skal vende tilbage til den normale